

Dankbaar aandenken aan

MEVROUW

Marie-Louise VAN CAENEGEM

weduwe van de heer Hubert SOETENS

Ze werd geboren te Erwetegem op 26 mei 1910 en zachtjes ingeslapen in familiekring te Lierde op 28 augustus 2001, gesterkt door het H. Sacrament der zieken.

Marie-Louise wist wie zij was. Ze vroeg in een nagelaten brief, geschreven met bewuste pen, om na haar dood over haar te schrijven in woorden die recht doen aan haar leven... dat ze diep gelovig naar Gods Wil heeft geleefd, dat God slaat en zalft doorheen goede en kwade dagen, dat zij naar beste kunnen heeft liefdehad en bij haar weten geen vijanden heeft. Wie haar huis ooit binnenkwam, werd met goedheid ontvangen, met gastvrijheid, met de blijdschap en de lach. Zij had de vertelkunst van het lange verhaal over de tijden van voorbij, dat zij hard gewerkt heeft tussen vier muren voor haar groot gezin, met veel moed en inzet, vaak met moeite. 'Ik ben fier op de kinderen, één voor één, op elk van hen. Ze komen veel en graag bij mij, goddank', zei ze bij elk bezoek. Wie en wat haar acht kinderen nu geworden zijn, zag ze altijd als de vrucht van haar opvoeding.

De jaren van ziekte van Hubert zijn haar bijgebleven tot de laatste dag. Zij alleen wist hoe zwaar het kruis om dragen was. Ze zweeg en verdroeg. Ze heeft samen met de kinderen vader bijgestaan tot het laatste uur. Ze schrijft ook over de twee oorlogen die zij heeft meegemaakt, over de mensen op de vlucht en 'op den dompel' en dat zij geholpen en gegeven heeft. Marie-Louise was mild en vrijgevig voor mensen in nood.

Haar grootste troost? Het huisje op de Kleinendries. De nabijheid van de kinderen en hun goede omgang met elkaar. De goede verzorging van de dokter, van de verpleegster, van de helpster aan huis. Geen mens zo dankbaar als zij 'dank je wel, ik ben zo gelukkig, bedankt en tot volgende keer'. Op het laatst bleef zij een heel lieve moeder maar ten einde kracht, wel nog de kracht voor een dankbare glimlach. Ze wist het wel 'nog een korte tijd en jullie zien mij niet meer. Mij in je hart bewaren, mag je doen voor eeuwig'. De kinderen vertellen nu 'weet je dat nog, van toen? Moeder heeft mooi en goed geleefd en veel doorstaan'. Ze legden het zachtste kussen onder moeders hoofd. Ze gaven haar voldoende tijd om zacht te sterven, om zelf heel stil het levensboek voor een nieuwe bladzij om te slaan. Een moeder van liefde kreeg de gave van het zachte sterven door haar kinderen aangereikt.

Uw aanwezigheid en uw medevoelen waren voor ons een troost, wij danken U ervoor.
De familie.

Rouwl. RAOUL, Brakel Tel. 055/42 24 49